

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 70.

Femte Session.

52de Møde.

Fredagen den 20de Januar.

(Fortl.)

Jusitsministeren: Det er fornemmelig den ærede 2den Landstingsmand for 2den Kreds (Kirck), der har fremsat Indvendinger imod de Bemærkninger, jeg tillod mig at gjøre ved Begyndelsen af Mødet idag; men da de Uttringer, som den ærede Rigsdagsmand fremsatte, ligesaameget gjælde Lovforslaget som den gjældende Forordning, og egentlig gif ud paa at skulle godtgjøre, at alle Helligdagsanordninger kunne undværes, troer jeg ikke, at det er nødvendigt nærmere at søge at besvare de Bemærkninger, han fremsatte.

Den ærede 1ste Landstingsmand for 1ste Kreds (Andræ) fremsatte en Bemærkning med Hensyn til, hvad jeg yttrede i Anledning af Grundlovens § 85, forsaavidt den Bestemmelse angaaer, som er indført i Lovforslagets § 9. Jeg tillod mig først at fremsætte den Mening, at Grundloven ikke kan forandres uden i Overeensstemmelse med dens § 100, med enkelte Undtagelser, hvorpaa jeg ikke troede at behøve at gaae ind. Jeg antager, at i den anførte Regel vil den ærede Rigsdagsmand være fuldkommen enig. Dernæst tillod jeg mig at fremsætte den Mening, at Grundloven heller ikke authentisk kunde fortolkes uden i Overeensstemmelse med samme Fremgangsmaade, nemlig den Regel, der er given i Grundlovens § 100; en authentisk Fortolkning er nemlig en Lov, der udtaler Betydningen af en vis ældre Lov, og siger, at denne Fortolkning skal gjælde som Lov, netop fordi Fortolkningen udgaaer fra Lovgiveren. Jeg antager ogsaa, at den ærede Rigsdagsmand vil være enig i denne Mening, og det var egentlig dertil, at mine

almindelige Bemærkninger indskrænkede sig. Men derefter gjorde jeg Anvendelse deraf med Hensyn til den Bestemmelse, der er optagen i § 9 af Lovforslaget. Det, som Grundlovens § 85 gaaer ud paa, at Enhver, der anlages, skal inden 24 Timer stilles for en Dommer, er ikke nogen ny Regel i vor Lovgivning; den samme Regel findes i Forordningen 3die Juni 1796 § 25. At man havde optaget den samme Regel i det Forslag, der er under Forhandling, derimod kunde der vistnok ikke indvendes Noget; men det har man ikke gjort. Man har indlagt i Lovforslaget en vis Betydning af den nævnte Paragraph i Grundloven. Der er nemlig det Spørgsmaal: naar Noget anholdes om Løverdagen, skal han da nødvendigviis stilles for en Dommer om Søndagen? Ordene i Grundloven indeholde dette; der staaer, at han skal stilles for Retten inden 24 Timer, og altsaa, naar han anholdes om Løverdagen, skal han stilles for Retten om Søndagen. Men Ordene i den ældre Lovgivning indeholdt netop det Selvsamme, og det maatte da være overladt til Domstolene at afgjøre, om man muligt havde tænkt sig, at Søndagen skulde være undtagen, da det var den almindelige Regel, at der om Søndagen ikke kunde holdes Ret. Nu troer jeg, at ligesom man maatte overlade til Domstolene at give Forordningen af 3die Juni 1796 § 25 sin Betydning, ligesom man maatte overlade til Domstolene at vælge mellem, hvad enten de ordret vilde overholde Bestemmelsen i Forordningen af 3die Juni 1796 § 25 og saaledes tilfidesætte Bestemmelsen om, at Retten ordentligviis ikke maa holdes om Søndagen, eller om disse tvende Regler skulle saaledes combineres, at, naar de 24 Timer udløb paa en Søndag, kunde denne Dag gaaes over og